

[Simonsen.] gang; som jeg gjorde det ved første behandling af dette lovforslag, slå fast, at det oplæg, som danner udgangspunkt for denne lovgivning, har der været enighed om mellem arbejdsmarkedets hovedorganisationer, og det derfor må betragtes som det, begge organisationerne kan tilslutte sig. Derfor kan man nok sige, at det er lidt stærkt at komme med ændringsforslag, som går ud på, at man hæver loftet for dagpenge til 100 pct. af den gennemsnitlige timefortjeneste, og at man forhøjer dækningen for tabt arbejdsfortjeneste fra 80 til 90 pct. Det er et meget langt skridt at gå. Det er også et meget langt skridt at gå i betragtning af de bemærkninger, som arbejdsministeren er kommet med til udvalget om den såkaldte disponible indtægt i forbindelse med arbejdsløshed. Når vi ser på de regnestykker, som udvalget har fået i hænde, hvor det viser sig, at man i visse tilfælde under arbejdsløshed har en større disponibel indkomst, end man har, når man er i arbejde, så synes jeg nok, at der er grund til at tænke sig meget alvorligt om, inden man går så langt, som socialdemokratiet og SF gør i dette tilfælde. Vel ved jeg, at der bliver tale om skattereguleringer, men da vi vel stadig må erkende, at vi på grund af den korte tid, det har fungeret, endnu ikke har fået vort arbejdsformidlingssystem til at funktionere på den helt effektive måde, må der i hvert fald stadig væk være en vis indbygget dynamik, således at folk også er interesseret i at tage arbejde. Jeg synes også, der er grund til at slå fast, når socialdemokratiet vil hæve maksimumsbeløbet til 94 kr. pr. dag, at der jo i regeringens forslag ligger en forhøjelse fra 67,50 kr. til 84 kr. Der ligger altså allerede i regeringens forslag en meget væsentlig forhøjelse af maksimumsbeløbet, hvor man nu fra S' og SF's side kommer og lægger yderligere 10 kr. ovenpå. Det må vist mildt betegnes som overbudspolitik i denne situation og en politik, som ikke kan tages alvorligt.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale at stemme for lovforslagene og de ændringsforslag, som arbejdsministeren har stillet, anbefale at stemme imod ændringsforslagene stillet af S og SF og ydermere at stemme imod de ændringsforslag, som er stillet af fru Hanne Reintoft.

Robert Christensen: Det er rigtigt, som det er sagt her ved anden behandling af dette lovforslag, at der har været travlt i udvalget, og på grund af fremskyndelsen af ikrafttrædelsesdatoen er det ikke alle problemer, vi har kunnet nå at bearbejde tilstrækkelig grundigt. Nu sker der måske ikke så meget ved det, fordi udvalget jo på en måde bliver siddende, da de af oppositionspartierne stillede ændringsforslag endnu ikke er færdigbehandlet, og derfor er der problemer, vi kommer tilbage til og arbejder mere med.

Jeg skal gøre nogle få bemærkninger til betænkningen. Her skal jeg notere angående de mobilitetsfremmende ydelser, at der må vi vente med eventuelle lovændringer til senere. På venstres vegne vil jeg sige, at vi er interesseret i at se på disse på et senere tidspunkt, da vi selvfølgelig er interesseret i, at beskæftigelsesmulighederne og mobiliteten af arbejdsstyrken her i landet bliver så stor som overhovedet muligt.

Man har i den forbindelse drøftet, om det var rigtigt, at det på et tidligere tidspunkt blev meddelt arbejdsformidlingskontorerne, hvornår arbejdere blev ledige, eller hvornår arbejdsgiveren forventede at afskedige arbejdere. Her er det venstres opfattelse, at det ikke er heldigt, hvis loven siger, at sådan noget skal meddeles. Derimod er der ingen tvivl om, at det, man kalder en publicityvirksomhed fra arbejdsformidlingskontorerne, her kan betyde meget, og det finder vi mere hensigtsmæssigt, end at der ved lovparagraffer påbydes en henvendelse, før ledigheden er en realitet.

Vi har diskuteret de deltidbeskæftigede, der kommer med ind under arbejdsløshedsunderstøttelsen, hvis de har været beskæftiget mindst 20 timer om ugen, og om det måske var rigtigt at sætte et lavere timetal. Fra venstres side finder vi, at der jo her er tale om en form for forsøgslovgivning; der er endnu ikke nogen af os, der helt kan overse de endelige konsekvenser af de deltidbeskæftigedes understøttelsesmuligheder, og derfor er vi indtil videre tilfreds med de 20 timer. Hvis man engang med tiden skulle finde på at sætte de 20 timer ned, vil jeg gøre opmærksom på, at så gælder det jo ikke alene de lønarbejdere, der ønsker at være deltidbeskæftigede, men at vi også har en del indehavere af små selvstændige